

FINALĂ DE SPARTACHIADĂ

Cum a fost?
Cu vreo zece minute înainte de sfârșit, la situația de 1-1, arbitrul Gh. Cincă a fluierat scurt dar puternic: 11 metri în favoarea Granitului! Cei de la A-umulatorul n-au zis nici „pis”. Greșiseră, ce mai încolo și-neoace. Acum se înșiraseră în jurul careului de 16 metri, așteptând emoționată să se execute lovitura și gândindu-se că la fotbal mai sînt și... minuni. N-a ratat un penalti și Constantin?

Fracțiuni de secundă. Fluierul arbitrului... Șutul... Și... S-a întâmplat minunea: mingea a lovit bara, revenind la jucătorul care executase lovitura. Acesta a tras, de data aceasta precis, iar arbitrul, uitînd ce spune la regulament, a acordat... gol.

Proteste — firești. Re-tragere de pe teren — mai puțin firească. Transmisiune, cu înecetătorul, la televiziune, a fazei cu pricina — pe deplin edificatoare. Rejucarea, de la început a acestui meci care trebuia să desemneze campionul pe Capitală a Spartachiadei la fotbal. Așa a fost.

Lar vineri, pe „Dinamo”, cele două echipe au stat din nou față în față. S-a schimbat doar arbitrul. Am fost la meci. Cine crede că doar derbiurile bucureștene sînt pasionante și așteaptă, în consecință, să vadă în ce etapă se joacă meciul Di-

Teatrul și fotbalul

Cunoscutul arbitru ungur de fotbal, Istvan Szolt, care este directorul unuia din teatrele bucureștene, a declarat că ocupația sa îl ajută foarte mult atunci cînd conduce un meci pe terenul de fotbal. „Pot aprecia cu multă ușurință dacă „scena morții” este bine sau prost jucată — asigură el. Cine are zilele de-a face cu unii dintre cei mai buni actori nu poate fi înșelat de cîțiva... diletanți pe terenul de fotbal”.

namo-Rapid în noul campionat se înșală profund. Echipele „mici” joacă cu și mai multă ardoare, iar suporterii lor, în majoritate tovarăși de muncă sau cetățeni din cartier, sînt și mai înflăcărați. Unul dintre aceștia era chiar directorul „Granitului”, tov. inginer Bănică Pompilian, care trecea de la o clipă la alta de la entuziasmul și optimismul cel mai puternic la înțistarea cea mai profundă. Desigur că stă bine cu inima!

Spectatori? Aproape 5.000. N-au fost — poate — de la început atîția. Dar auzind, din stradă, vuietul de pe stadion, a-lamațiile și încurajările ce răzbăteau pînă hăt de parte, unii trecători și-au zis că este vorba de un meci internațional, pe care „Sportul” a uitat să-l anunțe. Și n-au vrut să-l piardă...

Frumoasă finală de Spartachiadă. Emoționantă chiar. Nu m-a părut rău că a cîștigat Granitul. A meritat cu prisosință. Dar m-a supărat faptul că a pierdut... Acumulatorul. Ce să-i faci? Așa este sportul: cu învinși și învingători.

JACK BERARIU

Curiozități atletice

● Se spune, și pe bună dreptate, că ritmul are o importanță deosebită în atletism, mai ales în alergările peste garduri. Cu ani și ani în urmă, un atlet canadian (Earl Thompson) reușise, prin antrenament, să-și formeze un ritm atât de perfect, încît și-a putut îngădui, la o demonstrație, să parcurgă cursa de 110 mg cu... ochii legați! Și nu numai că n-a doborât nici un gard, dar a realizat și o performanță remarcabilă: 15,2 sec.

● Cînd este vorba de omologarea unui record mondial, organizatorii diferitelor competiții deosebite în respectarea cerințelor regulamentare. Un „caz” interesant pen-

tru care a fost refuzată omologarea unui record s-a întâmplat cu cîțiva ani în urmă în R.F.G. Armin Harry a alergat 100 m în 19,0 sec., dar cînd s-a remăsurat pista s-a constatat că înclinarea a fost depășită cu... 1 cm limita admisă de regulament (1/1000 m). Harry a obținut apoi — în condițiuni regulamentare — performanța de 19,0 sec., actualul record mondial al probei.

● În anul 1914 s-a tipărit, în România, primul regulament de atletism și s-au luat „măsuri pentru întocmirea unui program anual de manifestări cu caracter oficial, cum și de înlăturii arcaice și de sedințe de antrenament”.

Bilanțul este edificator: 4 medalii (1 de aur, 1 de argint și 2 de bronz) în 1952 la Helsinki; 13 medalii (5 de aur, 3 de argint și 5 de

bronz) în 1956 la Melbourne; 10 medalii (3 de aur, 1 de argint și 6 de bronz) în 1960 la Roma.

ALECU POGEREA, BUCUREȘTI. — Victoria obținută de Floyd Patterson asupra lui Eddie Machen l-a ridicat celui dintîi „acțiunile”. Este greu de prevăzut însă dacă Patterson va ajunge la o înfrîngere cu Clay. Ori, cum, în clasamentele lunare, care se alcătuiesc de către specialiștii boxului din S.U.A. el a urcat de la locul 7 la locul 3. Iată cum arată ultimul clasament: 1. Cassius Clay, 2. Sonny Liston, 3. Floyd Patterson, 4. Zora Foley, 5. Doug Jones, 6. Ernest Terrell, 7. Cleveland Williams, 8. Eddie Machen, 9. Karl Mildenberger, 10. Henry Cooper.

TUDOR CIOLACU, BUCUREȘTI. — Înainte de a veni la Progresul, Oaidă a jucat la Dinamo București. Și Popa, de la Dinamo București, a activat cîndva în cadrele formației bădănoane.

ION POSTĂȘU
Desene de N. CLAUDIU

1955: Rapid a jucat în „B.”: 56: 2-3, 3-2; 57-58: 0-4, 1-0; 58-59: 3-2, 2-3; 59-60: 1-0, 0-2; 60-61: 0-0, 2-1; 61-62: 1-2, 1-0; 62-63: 2-1, 1-1; 63-64: 2-0, 2-5. După cum se vede, Dinamo a cîștigat 13 meciuri, Rapid tot 13, celelalte 4 s-au terminat la egalitate.

UN GRUP DE CITITORI, GALAȚI ȘI LUDOVIC NEAMȚU, ONEȘTI. — Un pion ajuns pe ultima linie poate fi transformat în orice piesă — alăturare sau nu pe tablă în momentul acela — în afară de rege. Teoretic, un jucător poate avea la un moment dat... 9 regine. Dv. mai întrebăți, referindu-vă la „meciurile” ocazionale pe care le faceți, cît ține o partidă de șah. Pînă începe... ceată! Dar jocurile dinste începători n-ar avea nici un farmec fără aceste supărări și împăcări repetate. Oricum, jucînd — progresați!

100.000 km pe... jos!

Performanța pare de ne-crezut, dar ea este atestată de zece de acele semnate și pecetuite de oficialități din toată lumea. Pentru a-l prezenta pe realizatorul ei, splicăm cîteva din datele înscrise în documentele unui album voluminos aflat în păstrarea Muzeului de Istorie al orașului Buzău. Unele date suplimentare n-au fost comunicate de către direc-toria instituției amintite, profesora Păuna Basamaci.

★
Era în primele zile ale lunii februarie din anul 1919. Patru tineri romîni, printre

DEMETRIO DANN
ROMÂNESCUL WELTMEISTER
DER 100.000 KM. ZU FUSS
ZURÜCKGELEGT HAT

cea totuși unele greutăți materiale. Pentru a le face față, tinerii au hotărît să străbătească cei 100.000 de kilometri al itinerariului, nu numai în calitate de sportivi ci și de mesageri ai artei populare românești. În acest scop au pregătît un program cuprinzînd cîntec și jocuri populare românești, și-au luat bine... noștele opinilor și au pornit la drum.

În fiecare oraș în care poseau îndrăzneții glob-trotterii romîni încetau localnicii nu numai prin faima recordului pe care voiau

să-l stabilească, ci și prin spectacolele prezentate. Confirmări în acest sens oferă documentele pe care Dumitru Dan le-a donat Muzeului de Istorie al orașului Buzău. Iată în acest „Jurnal de călătorie” acele semnate de oficialități din Anglia, Franța, Germania, Italia, S.U.A. și numeroase alte state, prin care se corăbăie străbătute distanțelor pe jos și se elogiă frumusețea spectacolelor prezentate de micul grup de romîni.

Călătoria pe jos în jurul lumii a durat mai bine de șase ani. O statistică, întocmită de Dumitru Dan, indică faptul că al a trecut prin 150 de capitale de state, 550 de orașe de diferite mărimi, 25 de insule. Un amănunt interesant: în timpul traversării mării și oceanelor, odihna se limita la opt ore. La restul drumului străbătutea pînă la cum ar fi mers pe uscat, aceste curse fiind însoțite în kilometrajul general. Pentru confirmarea originalității recordului au fost adunate aproape 50 de kilograme de... dovezi oficiale! Singurul care a reușit să străbătească cei 100.000 km a fost Dumitru Dan. Pentru parcurgerea distanței i-au trebuit 6 ani și 2 luni și 437 porochi de înălțăminte.

Astăzi ocrotul pămîntului se poate realiza în cîteva ore. Dumitru Dan susține însă că la cei peste 70 de ani ai săi, dacă ar fi pus în situația să aleagă, ar prefera... tot mersul pe jos. Și nu de mirare. Itinerariul străbătut cu prilejul unei astfel de drumășii lasă amintiri care nu se uită.

AUREL CRIȘAN

„Potop” de goluri și... nici un cîștigător

Presa spaniolă relatează următorul caz care este considerat drept una dintre cele mai mari curiozități ale fotbalului. A luat sfîrșit campionatul de fotbal al provinciei Barcelona, iar în clasamentul final conduceau, cu același număr de puncte și golaveraj, echipele Olot și Balaguer. Meciurile tur-retur se încheiaseră de asemenea cu același rezultat de egalitate: 2-2. Astfel, s-a hotărît disputarea unui al treilea meci, pe teren neutru. Dar și acesta s-a încheiat la egalitate: 2-2. Arbitrul a prelungit partida cu 30 de minute, scorul rămînînd însă neschimbat.

Rămîne numai o singură soluție — a declarat cavalerul fluierului. Fiecare echipă va executa cîte 5 lovituri de la 11 metri în poarta adversă. Ceea ce s-a și făcut. Dar un cîștigător nu a putut fi nici de data aceasta stabilit întrucît „reprezentarea penalizărilor” se terminase tot la... egalitate: 4-4. Din nou arbitrul a ordonat executarea a cîte 5 penaltiuri de către fiecare formație și tabela de marcaj arăta acum... 8-8. Cele două echipe se aflau în toate domeniile la egalitate.

În disperare de cauză, arbitrul a luat o monedă, a aruncat-o în aer și... s-a întîmplat un lucru de necrezut: moneda s-a înfipt în pămînt pe cant și stătea dreaptă! Arbitrul a aruncat din nou moneda în aer și, în sfîrșit, sortii au decis ca Balaguer să fie campioană.

În continuare, Franța s-a aflat din nou la un

„Promoția” Jiului...

Crisnic — Romoșan, Pa-nait, Vasu — Farcaș II, Deleanu — Parasciiva, Gabor.

Vă amintiți, desigur, formația de altă dată a Jiului Petroșeni. Poate că v-ați întrebă înă seface acum acești jucători pe care, de multe ori, i-ați aplaudat? Iată: Crisnic este inginer electromecanic și lucrează la Combinatul carbonifer Valea Jiului din Petroșeni, unde este apreciat ca un bun specialist. Deși are 39 ani, joacă și acum fotbal: este portar la Minerul Aninoasa, campioana regiunii

Hunedoara. Farcaș II este inginer mecanic șef la E. D. M. N. Dilga-Petroșeni. Ion Panait este tot inginer, șef de sector la exploatarea minieră Petri-la. Tot acolo, ca inginer electromecanic, lucrează și fostul lui coleg de linie — Romoșan. Vasu lucrează ca tehnician la Combinatul carbonifer Valea Jiului, Crisovan — maestrul mecanic la mina Petrila, iar Parasciiva și Gabor sînt antrenori de fotbal. a Jiului...

ȘT. KONYCSKA, coresp.

De la 1-5 la... 7-5

Dacă la majoritatea sporturilor — de pildă la atletism sau chiar la fotbal — avantajul luat la un moment dat de un sportiv sau de o echipă poate fi hotărîtor pentru rezultatul final, la tenis aproape că nu se poate vorbi de un avantaj decisiv. La situația de 2-0 la seturi și 5-1 și 40-0 în cel de-al treilea set, meciul nu este încă „jucat”, deși în aparență unul dintre jucători are victoria „în buzunar”.

Cel mai bun exemplu ni-l oferă felul în care Franța a reușit — după zece ani — să se califice în finala zonei europene a Cupei Davis.

Conduși cu 2-0, după prima zi, în sferturi de finală, de către Africa de Sud, tenismenii francezi au reușit totuși să răstoarne o situație ce părea iremediabil pierdută, cîștigînd pînă la urmă cu 3-2.

Mai dramatică avea să fie semifinala cu Anglia, jucată pe terenul acesteia, la Bristol, și încheiată tot cu scorul de 3-2 pentru Franța. Dar n-a lipsit mult ca englezii să cîștige cu... 3-0. Într-adevăr, după ce englezul Mike Sangster l-a întrecut pe Pierre Barthès, compatriotul său Billy Knight, care l-a înfrînt pe Pierre Darmon, a avut în ultimul set 5-1 și 40-30 — „minge de meci”. Obținînd victoria, de care se afla atît de aproape, și cîștigînd a doua zi meciul de dublu, Anglia ar fi eliminat Franța, ultimele două meciuri nemaiavînd nici o importanță. Dar, de la 1-5 și 30-40, Darmon a ajuns la... 7-5, astfel că scorul meciului a devenit 1-1.

În continuare, Franța s-a aflat din nou la un

pas de înfrîngere, căci după ce Anglia a cîștigat proba de dublu și deci a luat conducerea cu 2-1, același Darmon pierduse primele două seturi în fața lui Sangster. Din nou însă el a reușit să refacă handicapul și să cîștige. Și cum în ultimul meci Barthès l-a învins pe Knight, Franța s-a calificat pentru finala zonei europene a Cupei Davis.

„Unde avea să fie învins cu 4-1 de Suedia. Surpriza, așteptată pînă în ultimul moment, n-a mai venit...”

IN PATRU rînduri

Cinci tineri de la combinatul chimic Onești au devenit campioni regionali la hochei.

Cia! Chimicist reușește performanțe, demonstrează! Sportul de acur dîrește! La Onești are o... bază.

I. CHIVU

Tinerii noștri colaciiști și canoiești sînt în progres.

Observăm din rezultate și-adolești nu pot să-acapă, Că știu țară doar și poate Canotajul... ca pe apă.

Deși Rapidul posedă cei mai buni săritori la trambulină, n-a avut nici un reprezentant la finalele juniorilor.

Săritorii au berechet la prezenta la seniori. Doar laia de linier! Ei nu sînt prea... săritorii.

Arbitrul de ring E. Lăzar a tolerat lovituri după comanda „stop” sau „break” în înfrîngerea pugilistilor M. Băcioiu și Gh. Stăncu.

Pe mine-a unele privințe Mă mira gravele-i orori. În box doar are cunoștințe: L-au salutat doi spectatori.

V. D. POPA

MUZEUL ARHEOLOGIC CONSTANȚA

LA ORDINEA ZILEI

— În vechiul Tomis se jua un fotbal grozav. Priviți ce de... au cîștigat!!!
Desen de ADRIAN AN